

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΛΑΣΤΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ

Οί γκάγκστερς πού μεταμορφώνουν τὸ πρόσωπό τους.— Καταπληκτικὲς ἐγχειρήσεις.— Εἴκοσι πέντε «μπολιάσματα» σ' ἓνα πρόσωπο.— Πῶς μπορεῖτε ν' ἀλλάξετε τὴ μύτη σας.— Μεταφύτευσις νεύρων.— Ἡ ἱστορία τοῦ «Φραγκεστάιν» κτλ. κτλ.

ΠΟ τίς ἐφημερίδες πληροφοροῦμεθα κάθε τόσο ὅτι ὁ τάδε περίφημος γκάγκστερ σκότωσε στὴν Ἀμερικὴ ἓνα γιατρό πού ἀρνήθηκε νὰ τοῦ ἀλλάξη, μὲ μιὰ μικρὴ ἐγχείρησι, τὴν ἔκφρασι τοῦ προσώπου του, ἔτσι πού νὰ μὴ μποροῦν οἱ ἀστυνομικοὶ νὰ τὸν ἀναγνωρίζουν. Ἡ, ἀκόμα, πῶς οἱ διάφοροι «δημόσιοι ἐχθροὶ» ἀλλάξαν τὴν ἐπιδερμίδα τῶν δαχτύλων τους γιὰ νὰ μὴ ἀναγνωρίζονται ἀπὸ τὰ δακτυλικά τους ἀποτυ-

πώματα.

Ἡ ἐφιαλτικὲς λοιπὸν αὐτὲς ἐγχειρήσεις, πού μᾶς φαίνονται ἀπίστευτες, ἐκτελοῦνται κάθε μέρα στὴ χώρα αὐτὴ τῶν παραδοξοτήτων καὶ τῶν ἐκκεντρισμῶν, πού λέγεται Ἀμερικὴ. Ὁ διαβόητος Ντίλιγκερ, ὁ «ἄσσοσ τῶν ἄσσωσ» τῶν Ἀμερικανῶν κακοποιῶν, μὴ βρίσκοντας κανένα χειρουργο διατεθημένο νὰ τοῦ κάνῃ μιὰ τέτοια ἐγχείρησι, εἶχε τὸ θάρρος νὰ κάψῃ τὶς ἄκρες τῶν δαχτύλων του ἔτσι πού νὰ μὴ ξεχωρίζουν τὰ δακτυλικά του ἀποτυπώματα.

Μὰ ἡ αἰσθητικὴ χειρουργικὴ δὲν περιώρισε τίς προόδους τῆς μονάχα στὴν ἐξυπηρέτησι τῶν κακοποιῶν. Σήμερα ἡ ἐπιστὴμὴ αὐτὴ ἔχει κατορθώσῃ ἀληθινὰ θαύματα, μπροστὰ στα ὅποια μένει κανεὶς δικαιολογημένα κατάπληκτος.

Ἔτσι, ἀναφέρεται ἡ περίπτωσις ἑνὸς παιδιοῦ ἡλικίας ἑπτὰ ἐτῶν πού εἶχε γεννηθῆ μ' ἓνα μονάχα αὐτί. Στὴ θέσι λοιπὸν τοῦ αὐτιοῦ πού ἔλειπε «μπολιάσαν» τὸ αὐτί τῆς γαργιάς του ὅταν ἐκεῖνη πέθανε καὶ δὲν τὸ χρειαζόταν πειὰ! Κι' ἔτσι τὸ παιδάκι ἀπέκτησε δύο αὐτιά...

Μιὰ ἀρτίστα πάλι πού ἔσπασε τὴ μύτη της σὲ κάποιο θέατρο, δὲν δυσκολεύθηκε καθόλου νὰ τὴν ἀντικαταστήσῃ. Κι' ὅταν μιὰ μηχανὴ ἔκοψε τὸν ἀντίχειρα ἑνὸς ἐργάτου, τὸ δάχτυλο αὐτὸ ἀντικαταστάθηκε μ' ἓνα κομμάτι ἀπὸ κόκκαλο ποδιοῦ!

Ἡ αἰσθητικὴ ἢ μᾶλλον ἡ πλαστικὴ χειρουργικὴ, εἶνε ἡ πιὸ νέα ἀπ' ὅλες τίς ἰατρικὲς τέχνες. Κι' ἐνῶ ἡ ἐπιστὴμὴ δὲν κατάρθωσε ἀκόμα νὰ νοιώσῃ τὸ ἀπλό συλάχι, ἡ γλυπτικὴ τῆς ἀνθρώπινης σάρκας ἔφθασε σ' ἓνα σημεῖο ἀφαντάστου τελειότητος.

Τὴ στιγμὴ αὐτὴ, ὑπάρχουν στὴν Ἀγγλία δώδεκα περίφημοι πλαστικοὶ χειρουργοὶ, καὶ στὴν Ἀμερικὴ πάνω ἀπὸ πενήντα. Οἱ ἐπιστήμονες αὐτοὶ ἔχουν πολλοὺς μαθητάς, καὶ σὲ δέκα χρόνια θὰ ὑπάρχουν πλαστικοὶ χειρουργοὶ σὲ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἀκόμα καὶ στα πιὸ καθυστερημένα. Κάποιος μάλιστα Γάλλος ἐπιστήμων, ἐβεβαίωσε τελευταῖα πῶς σὲ δέκα πέντε χρόνια, ἡ πλαστικὴ χειρουργικὴ θὰ εἶνε ἡ πιὸ ἐξελιγμένη ἀπ' ὅλες τίς ἐιδικότητες τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης.

Πρὸ τινος, μοῦ ἔτυχε νὰ δῶ στὴ Νέα Ὠρκὴ κάποιον ἄνθρωπο πού μόλις εἶχε βγῆ ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς μοῦ φάνηκε σὲ ὅλα του φυσιολογικός. Οἱ γιατροὶ τότε μοῦ δῶσανε μιὰ φωτογραφία, πού μ' ἔκανε νὰ φρίξω: ἦταν ὁ ἴδιος ἄνθρωπος, μὰ τόσο παραμορφωμένος, πού δὲν μποροῦσε κανεὶς νὰ ξεχωρίσῃ τὰ χαρακτηριστικὰ του.

— Πρὸ ἑξῆ μηνῶν, μοῦ διηγήθηκαν οἱ γιατροὶ, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς καταπληγώθηκε σ' ἓνα τρομερὸ αὐτοκινητιστικὸ δυστύχημα. Ἀναγκασθήκαμε νὰ τοῦ ἀντικαταστήσουμε εἰκοσιπέντε μέρη τοῦ σώματός του καὶ νὰ τοῦ κάνουμε εἰκοσιπέντε «μπολιάσματα» γιὰ νὰ ξαναγίνῃ φυσιολογικός ἄνθρωπος. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀκόμα, θὰ ἔμενε ὕστερα ἀπὸ τὸ δυστύχημά του σὲ τόσο φρικαλέα κατάσταση, πού θὰ ἦταν

καταδικασμένος νὰ ζῆ αἰωνίως κρυμμένος ἀπὸ τοὺς συναθρώπους του. Τὸ σαγόνι τοῦ πληγωμένου αὐτοῦ εἶχε σπάσει σὲ δώδεκα μέρη. Τὸ ἀντικαταστήσαμε μὲ κομμάτια ἀπὸ τὰ πλευρά, βαλμένα ἔτσι, πού νὰ σχηματίζουν ἓνα κανονικὸ σαγόνι, τὸ ὁποῖο σκεπάσαμε ὕστερα μὲ σάρκα κι' ἐπιδερμίδα... Ἔτσι, σὲ λίγο, σχηματίσθηκε ἓνα καινούργιο σαγόνι. Τὰ κόκκαλα κόλλησαν στὴν σάρκα, καὶ ἡ σάρκα στὴν ἐπιδερμίδα, ἔτσι πού νὰ μὴ ξεχωρίζῃ οὔτε ἴχνος ἀπὸ τὸ τρομερὸ δυστύχημα, τοῦλάχιστον σ' αὐτὸ τὸ τμήμα τοῦ προσώπου. Ἡ μύτη, ἀπὸ τὴν ὁποία δὲν εἶχε ἀπομείνει παρὰ ἓνα μικρὸ κομματι μονάχα, ἀφηρέθηκε ἐντελῶς, καὶ ἀντικαταστάθηκε μὲ ἓνα κοκκαλάκι πού παρθηκε ἀπὸ τὸ πόδι. Ἐνα κομμάτι κρέας, πού πάρθηκε ἀπὸ τὸ στήθος, χρησίμευσε γιὰ νὰ γεμίσῃ ἓνα μάγουλο, καὶ δέρμα ἀπὸ τίς κνήμες προμήθευσε τὰ καινούργια βλέφαρα καὶ τὰ ρουθούνια. Μέρους τοῦ τριχωτοῦ τμήματος τοῦ κεφαλοῦ ἀντικατέστησε τὰ φρύδια. Κατ' εὐτυχὴ σύμπτωσιν, τὰ μάτια εἶχαν μείνει ἄθικτα, γιὰτι αὐτὰ δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ τὰ ἀντικαταστήσουμε, τοῦλάχιστον πρὸς τὸ παρὸν.

Φυσικά, ὕστερα ἀπὸ τίς καταπληκτικὲς αὐτὲς ἐγχειρήσεις, ἡ μορφή τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ ἀλλάξε λιγάκι καὶ οἱ φίλοι του δὲν κατάρθωσαν νὰ τὸν ἀναγνωρίσουν. Μὰ τὸ καινούργιο πρόσωπο ὄχι μόνο δὲν ἦταν ἀποκρουστικὸ, μὰ ἀντιθέτως, ἦταν συμπαθητικώτερο ἀπὸ τὸ παλιό. Ἔτσι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς βγῆκε μᾶλλον κερδισμένος ἀπὸ τὸ δυστύχημά του. Ρόνο πού ἡ πλαστικὴ αὐτὴ ἐγχειρήσις τοῦ στοίχισαν πενήντα χιλιάδες δολλάρια (πέντε ἑκατομμύρια δραχμὲς) καὶ ὄχι λίγους πόνους.

***

Οἱ ἐργάται ἐπίσης τῶν διαφόρων βιομηχανιῶν εἶνε συχνὰ ὑποχρεωμένοι νὰ καταφεύγουν στὴν πλαστικὴ χειρουργικὴ.

Τελευταῖως, ἓνας ἐργάτης ἑνὸς ἐργοστασίου χημικῶν προϊόντων ὑπέστη τρομερὰ ἐγκαύματα στὸ πρόσωπο ἀπὸ κάποιο ὀξύ. Ὁ χειρουργὸς πού τὸν ἐξέτασε ἀπεφάσισε νὰ πάρῃ ἀπὸ τὸ στήθος τοῦ ἐργάτου τὸ κρέας καὶ τὸ δέρμα πού χρειαζόντανε γιὰ μιὰ πλαστικὴ ἐγχείρησι. Τοῦ ἔκανε λοιπὸν μιὰ ἔνεσι τοπικῆς

ἀναισθησίας, κατόπιν μιὰ ἔνεσι ἀδρεναλίνης γιὰ νὰ μὴ τρέξῃ πολὺ αἷμα κ' ὕστερα ἄλειψε τὸ καμένο πρόσωπο μ' ἓνα ὑγρὸ πού στερεοποιήθηκε καὶ σχημάτισε ἓνα ἔκμαγειο τοῦ προσώπου. Τὸ ἔκμαγειο αὐτὸ τὸ ἔβγαλε καὶ τὸ τοποθέτησε πάνω στὸ στήθος τοῦ ἐργάτη. Ἀκολουθώντας τὴ γραμμὴ τοῦ ἔκμαγειοῦ, ὁ γιατρός ἔκοψε τὸ δέρμα τοῦ στήθους καὶ τὸ ἔρραψε πάνω στὸ καμένο πρόσωπο. Σὲ λίγες ἑβδομάδες τὰ μικρὰ αἰμοφόρα ἀγγεῖα τοῦ δέρματος πού εἶχε μπολιάσθῃ πάνω στὸ πρόσωπο, ἐνώθηκαν μὲ τὰ ἀγγεῖα τοῦ καμένου μέρους. Τώρα ὁ ἐργάτης αὐτὸς γιαιτρεύθηκε ἐντελῶς καὶ κανένας δὲν μπορεῖ νὰ ὑποθέσῃ πῶς ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ὑπέστη κάποτε τρομερὰ ἐγκαύματα στὸ πρόσωπο.

Ὅσο γιὰ τίς ἐγχειρήσεις τῆς μύτης, αὐτὲς πειὰ εἶνε ὀλότελα συνηθισμένες καὶ γίνονται κάθε μέρα. Ὅποιος ἔχει μύτη, πού γιὰ τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλο λόγο δὲν τοῦ ἀρέσει, μπορεῖ νὰ τὴν διορθώσῃ εὐκολώτατα. Ἡ ἐγχείρησις αὐτὴ εἶνε συνηθεστάτη γιὰ τοὺς κομψευομένους μποξέρ, πού ἐννοοῦν νὰ ἐμφανίζονται εὐπρεπεῖς ὕστερα ἀπὸ κάθε τους ἀγῶνα.

Ἄν σπάσῃ τὸ κόκκαλο τῆς μύτης, τὸ ἀντικαθιστοῦν συνήθως μ' ἓνα κοκκαλάκι παρμένο ἀπὸ τὰ πλευρά. Οἱ ἐιδικοὶ γιατροὶ δίνουν στὸ κοκκαλάκι αὐτὸ τὸ σχῆμα ἀκριβῶς πού προτιμᾷ ὁ πελάτης, τὸ «μπολιάζουν» καὶ σὲ μιὰ ἑβδομάδα ἢ καινούργια μύτη ἔχει «πιάσει» στὸ πρόσωπο καὶ λειτουργεῖ κανονικώτατα.

Τίποτε δὲν εἶνε εὐκολώτερο ἀπὸ τοῦ νὰ διορθωθῇ ἀπλῶς (Ἡ συνέχεια στὴ σελίδα 64)

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΛΑΣΤΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 47)

τὸ σχῆμα μιᾶς μύτης πού δὲν ἔπαθε κανένα δυστύχημα. Ἡ ἐγχείρησις αὐτὴ δὲν διαρκεῖ οὔτε μιὰ ὥρα καὶ ἐκτελεῖται μὲ τοπικὴ μονάχα ἀναισθησία. Φυσικὰ ἢ ἐγχείρησις δὲν πρέπει ν' ἀφήσῃ κανένα ἀπολύτως σημάδι, κί' αὐτὸ ἐπιτυγχάνεται, γιατί ὁ χειρουργὸς ἐργάζεται στὸ ἐσωτερικὸ τῶν ρουθουινῶν. Ἄν πρόκειται νὰ ἐλαττωθῇ τὸ μήκος μιᾶς πολὺ μακρῆς μύτης, ὁ γιατρός ἀφαιρεῖ πρῶτα τὸ κόκκαλο, ὕστερα τὸ κρέας καὶ τὸ δέρμα πού περισσεύουν. Ἔτσι ἡ μύτη γίνεται κανονικὴ καὶ ὡραία. Ἀντιθέτως, ἂν πρόκειται νὰ μεγαλώσῃ ἡ μύτη ἢ νὰ διορθωθῇ μὲ κάποια προσθήκη, χρησιμοποιοῦνται κοκκαλάκια ἀπὸ τὰ πλευρὰ καὶ σάρκα ἀπὸ τὸ στήθος ἢ ἀκόμα καλύτερα ἀπὸ τοὺς γλουτούς. Οἱ χειρουργοὶ παρατήρησαν πὼς ἡ ἀπόκτησις μιᾶς καινούργιας μύτης ἔχει πάντοτε εὐχάριστη ἐπίδρασι στὴν ψυχολογία τοῦ ἐγχειριζομένου: ἀπο καιρὸ ἔχει διαπιστωθῇ πὼς οἱ ἄνθρωποι πού ἔχουν ἄσχημη ἢ ἀκανόνιστη μύτη, στενοχωριοῦνται πάρα πολὺ γιὰ τὸ ἀσήμαντο αὐτὸ ἐλάττωμά τους καὶ συνέρχονται μόλις διορθωθῇ.

Ἐνα καταπληκτικὸ μέλλον ἀνοίγεται γιὰ τὴν πλαστικὴ καὶ αἰσθητικὴ χειρουργικὴ. Ἔτσι, παραδείγματα τὰς μεταφυτεύονται νεῦρα ἀπὸ τὸ ἕνα ἀνθρώπινο σῶμα στὸ ἄλλο. Πρὸ ὀλίγων μηνῶν, κάποιος χειρουργὸς «μπόλιασε» ἕνα νεῦρο σὲ κάποιο παράλυτο μέρος τοῦ προσώπου ἑνὸς ἀνθρώπου πού εἶχε πάθει ἀποπληξία. Τὸ νεῦρο αὐτὸ πού εἶχε παρῆ ἀπὸ τὸ πόδι τοῦ ἀνθρώπου, ἀντικατέστησε τὸ νεκρωμένο νεῦρο. Τὸ μεταφυτευμένο νεῦρο «ἐπίασε» καὶ μετὰ ἕξη μῆνες ἄρχισε νὰ ἐκτελῇ κανονικὰ τίς διαταγὰς πού μετέδιδε ὁ ἐγκέφαλος. Ἡ παράλυσις τοῦ προσώπου ἀπὸ τότε ἔπαυσε.

Σὲ λίγο θὰ εἶνε ἐπίσης δυνατό νὰ «μπολιάζονται» χέρια καὶ πόδια, σὲ ὅσους χάνουν τὰ δικά τους σὲ δυστυχήματα, μὰ γι' αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦνται χέρια καὶ πόδια παρμένα ἀπὸ πτώματα. Κ' ἴσως μιὰ μέρα νὰ γίνῃ πραγματικότης ἡ τραγικὴ ἱστορία τοῦ «Φράνκενστάιν», τοῦ τέρατος πού φτιάχθηκε ὀλόκληρο ἀπὸ κομμάτια παρμένα ἀπὸ διάφορα πτώματα, μὰ πού ἀντὶ νὰ δοξᾶσῃ τὸ δημιουργό του, ἔσπειρε τὸν ὄλεθρο καὶ τὴν καταστροφὴ, γιατί τὸ μυαλὸ πού τοποθετήθηκε στὸ κρανίον του ἦταν τὸ μυαλὸ ἑνὸς τρελλοῦ κακούργου!...

PENE ΛΑΚΟΥΡ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΓΚΟΥΝΩ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 21)

νία, εἶχε κρατήσῃ μέσα του ἕναν ἐνθουσιασμό γιὰ κάθε ἐκδήλωσι τῆς τέχνης, καθὼς καὶ μιὰ νεανικὴ δροσερότητα ψυχῆς.

Ἐνοιωθε ἐξαιρετικὴ εὐχαρίστησι νὰ παρουσιάζεται σὲ καλλιτεχνικὲς συγκεντρώσεις καὶ νὰ δέχεται τὰ ἐνθουσιῶδη καὶ εἰλικρινῆ συγχαρητήρια τοῦ πλήθους.

Ὅταν ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ καμμιά μουσικὴ ἔσπερις ὑπὲρ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ, ἐννοοῦσε νὰ διευθύνῃ ὁ ἴδιος τίς τελευταῖες πρόβες, γιὰ νὰ μεταδίδῃ τρόπον τινὰ ὁ ἴδιος τὸν ἐνθουσιασμό στοὺς ἐκτελεστάς.

* * *

Ὁ θάνατος τοῦ Γκουνῶ θεωρήθηκε στὴ Γαλλία ὡς «ἐθνικὴ ἀπώλεια». Σ' ὅλες τίς μεγάλες πόλεις ἐτελέσθησαν εἰδικὰ μνημόσυνα.

Ἡ ἐκκλησία Σαιν-Λουὶ τῆς Ρώμης, ὅπου εἶχε δώσει ὅταν ἦταν νέος, τὴν περίφημὴ του «Λειτουργία», μετεβλήθη σὲ πραγματικὸ τόπο προσκυνηματος.

Γενικὸ πένθος ἐπεκράτησε παντοῦ. Ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ Ἀντιβασίλισσα τῆς Ἰσπανίας, μετὰ τὴν ἀναγγελία τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου μουσουργοῦ, ἔσπευσαν νὰ διαβιβάσουν τὰ συλλυπητήριά των στὴν οἰκογένειά του. Ἡ δὲ γαλλικὴ κυβέρνησις ἐτέλεσε στὴν ἐκκλησία τῆς Μαγδαληνῆς τὴν κηδεία του δημοσίᾳ δαπάνῃ.

ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 53)

μῶνε ὅταν ἔβλεπε κάποιον ἄλλον νὰ θέλῃ νὰ μὲ πάρῃ ἀπὸ κοντά του.

— Σὰς ἀγαποῦσε, «μίσσες» Μάργκαρετ;

— Ὁ, δὲν βαρυνέσθε, αὐτὰ ἦσαν παιδικὰ πείσματα. Ἡ-θελε νὰ μ' ἔχη κοντά του γιατί ἤμουν πολὺ ὡμορφῆ. Ἄλ-λωστε ἐκείνη τὴν ἐποχὴ τί νοιώθαμε μεις ἀπὸ ἔρωτα!

— Ὑστερα; ρώτησε ὁ γιατρός. Τί ἔγινε ὕστερα;...

— Τίποτε. Μεγαλώσαμε, σοβαρευθήκαμε κί' ἔπαψε νὰ παίξῃ ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλο. Μιὰ φορὰ μόνο ὁ Μπόμπ σ' ἕνα χορὸ μοῦ ἔπιασε μὲ τρυφερότητα τὸ χέρι καὶ μοῦ εἶπε: «Θὰ ἤθελα νὰ παντρευθῶ ἕνα κορίτσι σὰν ἐσένα, Μάργκαρετ». Γέλασα, γιατί εἶχε πιῆ πολλὴ σαμπάνια καὶ τοῦ ἀπάντησα: «Αὐτὰ εἶνε λόγια τοῦ κρασιοῦ». Καὶ γιὰ νὰ τὸν πειράξω, πρόσθεσα: «— Ἀγαπῶ ἕναν ἄλλον».

— Ἦταν ἀλήθεια αὐτὸ τὸ πρᾶγμα;

— Ὁχι. Κάποιος μ' εἶχε ζητήσει μόνο ἀπὸ τοὺς γονεῖς μου κί' ἐκεῖνοι δὲν εἶχαν ἀρνηθῇ. Ἔπειτα ἔφυγα σ' ἕνα μακρυνὸ ταξίδι. Δὲν γύρισα παρὰ μόνο δῶ κί' ἕνα μῆνα. Ἔσπευσα, φυσικὰ, νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν παλιὰ φίλη μου, τὴν Μπέτυ, ἢ ὑποία καὶ μὲ φιλοξενεῖ.

Ὁ γιατρός σκέφτηκε λίγο τὰ λόγια τῆς Μάργκαρετ κ' ὕστερα τῆς ἀπάντησε:

— «Μίσσες» Μάργκαρετ, ὁ Μπόμπ ἐξακολουθεῖ ἀκόμα νὰ σὰς ἀγαπᾶ μὲ τὸν ἴδιο φλογερὸ ἔρωτα τῶν παιδικῶν χρόνων του. Ναι, δὲν πρέπει αὐτὸ νὰ σὰς ἐκπλήξῃ. Ἡ παρυσία σας μάλιστα τοῦ ἀνοίξε τὴν παλιὰ πληγὴ τῆς καρδιᾶς σου. Ἐκρυσσε φυσικὰ αὐτὸ τὸ αἰσθημὰ του καὶ προσπάθησε νὰ τὸ πνιξῇ. Εἶμαι βέβαιος ὅτι πάλεψε σκληρὰ μὲ τὸν ἑαυτὸ του καὶ τέλος νίκησε. Μὰ σ' αὐτὸ τὸν ἀγῶνα δὲν βάσταξε ἡ καρδιά του. Ἔσπασε ἀπὸ τὴν μεγάλη στενοχώρια τῆς. Εἶμαι βέβαιος μάλιστα ὅτι χθὲς τὸ βράδυ δὲν ὤνειρευθήκατε...

— Γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, γιατρὲ, φώναξε ἡ Μάργκαρετ μὲ ἀγωνία. Θέλετε νὰ πῆτε...

— Ὅτι ὁ Μπόμπ εἶχε ἔρθῃ νὰ σὰς δῇ γιὰ τελευταία φορὰ καὶ γιὰ νὰ σὰς ἀποχαιρετήσῃ, γιατί εἶχε καταλάβῃ ὅτι πλησίαζε τὸ τέλος του. Μὰ ὅταν ἐπέστρεφε στὸ διαμέρισμά του, ἡ δυνάμεις του τὸν ἐγκατέλειψαν καὶ σωριάσθηκατε καταγῆς.

Ἡ Μάργκαρετ ἔσκυψε τὸ κεφάλι κί' ἄρχισε νὰ κλαίῃ. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ οἱ ἄλλοι γιατροὶ βγῆκαν ἀπὸ τὸ δωμάτιο τοῦ Μπόμπ. Ἀπὸ τὸ πρόσωπό τους φαινόταν ὅτι εἶχε χαθῆ κάθε ἐλπίδα. Ἡ καρδιά, βλέπετε, δὲν εἶνε ραγισμένο κρύσταλλο, πού μπορεῖ νὰ ξανακολληθῇ!..

Κί' ἔτσι, παρὰ τίς προσπάθειες τοῦ δόκτορος Τζόνσον καὶ τίς περιποιήσεις τῆς Μάργκαρετ, ὁ Μπόμπ, αὐτὸς ὁ μεγάλος καὶ δυνατὸς ἄνδρας, ἔκλεισε γιὰ πάντα τὰ μάτια του. Κ' ἡ Μάργκαρετ ἔκλαψε ἀπαρηγόρητα γιὰ τὸν χαμὸ του, γιατί κατάλαβε ὅτι ἡ εὐτυχία εἶχε περάσει ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς, μὰ τόσο ἀθόρυβα, τόσο πολὺ ἀθόρυβα, ὥστε δὲν πρόλαβε νὰ τὴν ἀντιληφθῇ καὶ νὰ τὴν κρατήσῃ κοντά τῆς...

TENTY ΣΜΙΘ

ΠΙΦΕΤΙ ΚΑΙ ΣΙΑ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 17)

αὐτὸ τὸν κύριο Πιφετί.

* * *

Ὅταν ὁ Ζανὸ, πού δὲν εἶχε πειὰ πολὺ πυρετὸ, εἶδε τοὺς Πιφετί στὴν καμαρὰ του μὲ τὰ παράξενα κοστούμια τους νὰ κάνουν τοῦμπες κί' ἄλλα παράξενα κί' ἀστεῖα γυμνάσματα, εὐχαρίστησε θερμὰ τὴν καλὴ ἀδελφούλα του, πού εἶχε φροντίσει νὰ πετύχῃ αὐτὴ τὴν ἐπίσκεψι. Καὶ —παράξενο —τὸ βράδυ τῆς ἴδιας ἡμέρας ὁ πυρετὸς τοῦ εἶχε πέσει ὀλωσοδιόλου.

— Τώρα δὲν ἔχεις ἀνάγκη νὰ τοὺς δῆς ἐδῶ, τοῦλεγε ἡ Ὑθὲτ, φέρνοντάς του τὸ γάλα του στὸ κρεβάτι. Μεθαῦριο πού θὰ σηκωθῆς, θὰ πᾶμε μαζὺ στὸ ἵπποδρόμιο!